

med at tilfredsstille formålet ville imødekomme det størst mulige antal staters ønsker og synspunkter.

Som det vil ses af resolutionsudkastet, foreslås det at anmode De forenede Nationers generalsekretær om at undersøge medlemsregeringernes stilling til at påtage sig en forpligtelse til at registrere al import og eksport af konventionelle våben, ammunition og krigsmateriel hos generalsekretæren og at bemyndige generalsekretæren til at indsamle og offentliggøre oplysninger om sådanne våbenoverførsler. Sidst men ikke mindst skal generalsekretæren indhente medlemsstaternes syn på, hvilke praktiske foranstaltninger der skal tages for at gennemføre et registreringsarrangement.

Det er ikke hensigten med resolutionsudkastet — og det skulle klart fremgå af ordlyden — at pålægge medlemsstaterne nogen slags forpligtelse til at levere oplysninger om våbenleverancer. Det eneste formål er at undersøge deres syn på de nævnte spørgsmål.

Som jeg allerede har påpeget, er tanken om registrering ikke fremmed for dette udvalg. Jeg tænker på det resolutionsudkast, som af Maltas delegation blev fremlagt på den 20. Generalforsamling, og ifølge hvilket 18-magts udvalget skulle anmodes om at tage spørgsmålet om våbenoverførsler mellem staterne op med henblik på at fremkomme med anbefalinger til Generalforsamlingen om etableringen af et offentliggørelsesystem formidlet af FN.

Jeg vil gerne understrege, at ved at bringe sagen op igen, men begrænset til en anmodning til generalsekretæren om at foretage det nævnte rundspørge, ønsker forslagsstillerne til resolutionsudkastet at sikre sig alle medlemsstaters aktive deltagelse i undersøgelsen af mulighederne for at opnå universel tilslutning til en eller anden form for registreringsordning. Et andet formål med forslaget er at gøre det muligt for alle medlemsstater at fremlægge ethvert synspunkt, de måtte have vedrørende de praktiske muligheder for at gennemføre en ordning, der kan tilgodese så mange interesser som muligt.

Som anført i præambelen mener vi, at offentliggørelse af oplysninger om overførsler af våben og ammunition kunne medvirke til at fremme afspænding og opbygge

tillidsfulde forbindelser mellem staterne. Vi mener endvidere, at offentliggørelse ville føre til begrænsninger i våbenoverførslerne, fordi fortsat hemmeligholdelse af de enkelte landes militære opbygning vil medvirke til at forøge usikkerheden i nabostaterne og føre til unødvendige våbenindkøb. Endelig deler vi den opfattelse, at en registreringsordning ville gøre medlemsstaterne mere opmærksomme på konsekvenserne af internationale våbenoverførsler. Først, når det er sket, vil det være muligt at afgøre, hvorvidt og i hvilket omfang våbenoverførsler er ensbetydende med en formindsket international sikkerhed, og hvis det viser sig at være tilfældet, hvorledes en sådan situation da kunne imødegås.

I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at resolutionsudkastet ikke på nogen måde betyder, at der er noget odiøst i køb og salg af våben, og at det naturligvis ikke er hensigten, at der skal ske nogen indblanding i våbenindkøb, som tjener staternes legitime forsvarsinteresser.

Under drøftelserne om registrering af våbenoverførsler er det undertiden blevet hævdet, at en sådan ordning ville frembyde større ulemper for de importerende lande end for producentlandene, fordi de sidste kunne anskaffe våben uden registrering. Hvis man holder sig for øje, at der intet forkasteligt er i våbenkøb som sådan, og at formålet med resolutionsudkastet er at undgå unødvendige våbenkøb, kan ulemperne ved en registreringsordning næppe hævdes at være større for importlandet end for producent- eller eksportlandet.

Nogle hævder, at det er en svaghed ved en offentlig registrering af våbenoverførsler, at overførsler, som hemmeligholdes, fordi de skal tjene oprørsformål eller lignende, ville unddrage sig registrering. Dette argument bør naturligvis ikke ignoreres, men jeg mener, at jo større åbenhed, vi opnår om de lovlige overførsler, desto vanskeligere vil det blive at hemmeligholde de overførsler, som er beregnet til oprør eller lignende formål. Og endelig bør den mulighed, at hemmelige og illegale våbenransaktioner skulle unddrage sig registrering, ikke få os til at afstå fra etablering af en registreringsordning, hvis det i øvrigt erkendes, at en sådan ordning kunne bidrage til at undgå overflødige våbenkøb og samtidig tjene afspæn-